

CURSUS GENT - 17 JANUARI 1962

Goeden avond,

Wanneer wij dan op deze avond willen proberen u ook les te geven, zo is dit een poging om in korte tijd veel materie te verschaffen.

Van u kan niet verlangd worden dat u dit op het ogenblik volledig kunt verwerken. Van mijn kant uit kan ik alleen stellen dat ik degenen die u daar verder over in- en voor kan lichten, van mijn zijde uit, zeker zo volledig mogelijk zal beïnvloeden, wanneer verdere commentaren daaraan later verbonden moeten worden.

Wij zullen nl. niet altijd in staat zijn om via het huidige medium een volledig leerprogramma te brengen. Wij willen dus reeds nu de zekerheid scheppen dat voor degenen die ernstig wensen voort te gaan op deze weg, de middelen ter beschikking zijn.

U zult me verontschuldigen dat ik een deel van uw kostbare tijd in beslag heb genomen voor deze uiteenzetting.

Voor diegenen die aan mij zouden willen refereren, wil ik ook hier de naam geven waarbij u mij kunt noemen, optredend als uw Goeroe, ben ik GONCHEM PENG-KU, dus mijn vroeger leven Lama GONCHEM-LAMA PENG-KU.

In alle werkingen die magisch zijn en uit magische krachten tot stand komen, werken kosmische krachten en wetten mee. Het is de taak van eenieder die gebruik wil maken van zijn natuurlijke normale vermogens, gebruik wil maken van de wetten der magie, gebruik wil maken van zijn mogelijkheid om door te dringen tot een andere werkelijkheid of zelfs het zich scheppen van een tweede werkelijkheid, om uit te gaan van deze kosmische wetten.

Elke kosmische wet, daaraan verbonden kracht en regel, gaat boven elke menselijke wet. Daarom worden alle menselijke wetten, mede inhoudend menselijke gedachten, regels en redelijkheid, terzijde gesteld op het ogenblik dat wij werken met een erkende kosmische wet, ook indien dit werken, ons inziens, niet of niet juist zou kunnen geschieden op menselijke wijze.

De aanvaarding van de krachten rond ons, zowel als het gebruik van en het contact met de krachten rond ons, is steeds afhankelijk van ons eigen wezen. De meest belangrijke factor in het bestaan is voor ons harmonie. Elke harmonie die wij bereiken hetzij door concentratie en contemplatie, door handeling, dan wel door samengestelde methodes van handeling, contemplatie, aanroeping, etc., kunnen worden beschouwd als contacten met krachten die in den Eeuwigen hun bron vinden.

Belangrijke punten zijn :

1. Wij mogen geen enkel resultaat verwachten, tenzij wij harmonisch kunnen zijn met de krachten die wij willen hanteren, oproepen of waarnemen. Slechts waar harmonie bestaat is ware erkenning mogelijk.

2. Waar voor ons het meest begeerlijke en het belangrijke principe in de kosmos is : een God die voor ons welwillend is, die liefdevol is en die wij voortdurend kunnen bereiken, mogen we de andere aspecten van het Goddelijke niet erkennen, tenzij zij binnen de bewustwording op harmonische wijze in ons geuit worden.

van liefde
Onze weg zal er een zijn voor het gehele Al, een weg zonder vrees voor de krachten die wij kunnen ontmoeten, met een zo volledig mogelijk aanvaarden van en vertrouwen op de Grote Kracht die werkt.

De kern van alle wezen is in ons zelve gelegen, wij noemen deze de ziel. Deze ziel is verbonden met het Goddelijke. Zij kan van uit het lichaam ontwijken waarmee zij gebonden is. Wanneer zij dit doet, geschiedt dit in de omgeving van de kruinchacrum. Zij zal bij deze ontwijking haar krachten onttrekken. Zolang zij actief is, zullen haar krachten kenbaar zijn, hoofdzakelijk langs de ruggegraat en worden omschreven als het tweeledig slangenvuur.

Het slangenvuur kan dan ook voor vele bereikingen van buitengewoon groot belang zijn. Het wekken daarvan zonder op de hoogte te zijn van de wetten die het regeren, is echter voor de leek gevaarlijk. Ik neem aan dat u mij tot zover hebt kunnen volgen.

Dan als noot : Het wekken van het slangenvuur kan alleen dan geschieden wanneer wij voor ons zelve harmonisch zijn en in ons zelve stilte en vrede weten te verkrijgen. Een lichaam dat oververzadigd is, is niet geschikt om deze werkingen te ondergaan. Een lichaam dat behoeften of honger heeft, evenmin. De geest dient rustig te zijn. Bij het wekken van het slangenvuur kennen wij de witte vlam en de zg. gele of rode vlam. Beiden strengelen zich langs de ruggegraat omhoog, daarbij betrekking een groot gedeelte van het menselijk zenuwstelsel in eigen werking, daarnaast omvattende het totaal van de geestelijke voertuigen.

Het wekken geschiedt door concentratie er op, eventueel voor meer gevorderden gepaard gaande met juiste oefeningen. Rustige ademhaling is noodzakelijk. Tenzij u volledig bent ingewijd hierin, dient de oefening gestaakt te worden, en wel onmiddellijk, op het ogenblik dat beide vlammen of één van beide, de hoogte van de schouderbladen bereikt heeft.

Een verder doorgaan zou een uitstralen van het slangenvuur door de schedel, en daarmee voor het ik nog niet te realiseren of te beheersen contacten met andere werelden tot stand brengen. Ik hoop dat deze noot verder door u begrepen kan worden en uitgewerkt.

Een derde belangrijk punt bij bereikingen is altijd ons eigen denken. Het denken van de mens, de gedachtenkracht, het uitzenden van gedachten, spelen een veel grotere rol in zijn wereld en geven meer vorm aan zijn zg. werkelijkheid, die in feite maya is, dan hij beseft. Daarom zal de mens leren zijn gedachten op de juiste wijze te scholen. Juist denken kan worden gezien als :

- a) een niet meer zich willen en kunnen realiseren van het verleden
- b) een niet zoeken in de toekomst
- c) aanvaarding van de innerlijke toestand in het heden
- d) een uiting van deze innerlijke toestand in het heden, zo ver dit mogelijk is volgens bestaande begaafdheden en krachten.

Gebruik maken van contacten met de geest kan eveneens belangrijk zijn, daarom stellen wij als 4e punt : Het contact met alle geestelijke krachten die het licht zijn toegedaan, is voor ons uitermate belangrijk. Deze contacten zijn voor ons mogelijk door ons volledig op die geest in te stellen, zonder enige dwang uit te oefenen. Oproepen en bezweren van geesten geschiedt alleen ten opzichte van die geesten die niet in de stof hebben geleefd en dan alleen indien zij, binnen hun eigen element en werking, voor ons bepaalde taken dienen te verrichten, terwijl wij een voldoende bewustzijn hebben van een hogere kracht om hen in toom te houden.

Wanneer wij de geest willen benaderen, zo zullen wij trachten het harmonisch zijn daarmee, te bevorderen door het juiste denken. Voorbeeld : U wilt bvb. in harmonie komen met leraren als Rama-Christna. Lees zijn werken, overdenk zijn gedachten, mediteer over wat in hem leeft. Stel u daarna open voor zijn wezen, zonder enige verwachting, zonder enige dwang. Als een zachte regen daalt dan in u neder wat in zijn wezen leeft en kan in u gerealiseerd worden.

Zoek niet een bepaalde methode van contact met de geest te ontwikkelen, doch tracht alle voor u bereikbare en gangbare methoden afwisselend te gebruiken. Alleen dan kan een groot resultaat bereikt worden en is het mogelijk op beheerste wijze en voortdurend, met alle geesten van verschillende lichtende sferen, de juiste contacten en beroeringen te verwerven.

In harmonie komen met de geest kan bepaald worden door het zoeken van harmonie met de persoonlijkheid als gesteld. Daarnaast is het mogelijk in harmonie te komen met een bepaalde sfeer en door de harmonie met deze sfeer u open te stellen voor willekeurige geesten binnen die sfeer die het ik willen benaderen. Openbaring daarvan kan geschieden langs alle bekendewegen binnen het ik als inspiratie, als droom, als erkenning of als uit-treding. De juiste methode hiervoor : Wanneer ik in mij zelf het gevoel en de emotie van juiste gebondenheid met het Hogere of met het totaal zijnde kan bereiken, en daarbij mijzelve het geluk kan voorstellen, de onafhankelijkheid en de vrijheid die in een hogere sfeer nu eenmaal bestaan, dan zal ik daardoor een eigen afstemming verkrijgen die gelijk is aan de door mij in gevoel beleefde sfeer of wereld.

Entiteiten die dit erkennen en belangstelling hebben voor mij, mijn wereld, etc., kunnen zich uitdrukken via mij of in mij en zo van uit mij grootse daden van hoge kracht, op de stoffelijk wereld zelfs, tot uiting brengen. Zijn deze punten duidelijk ?

Dan moet verder worden gesteld dat al wat in direct contact staat met magie, met het beleven van hogere werelden en het verwerpen van waan, zeker indien wij streven naar het Licht en naar het Goddelijke, gepaard gaat met een verandering van ons eigen leven en denken in de wereld waarin wij bestaan, voor u is dit de aarde.

Wanneer ik geestelijk werk doe, een geestelijke taak volvoer of geestelijk streef, dien ik dit voorlopig te beschouwen als geheel gescheiden van mijn normaal bestaan, normaal leven en werken. Eerst wanneer ik geleerd heb om mijn geestelijke krachten superieur te maken aan mijn stoffelijke noodzaken en mogelijkheden, zal ik beide delen van mijn wezen tot één geheel kunnen verenigen. In de periode dat ik mij met het geestelijke bezighoud, zal ik dan ook alles wat gewoon de norm, regel en wet is, als niet bestaand betrachten. Ik zal daarvoor in de plaats stellen de meest juiste vorm van instelling, concentratie en handeling. Om goede gevolgen en resultaten te verkrijgen is het raadzaam deze instelling regelmatig te herhalen, zo mogelijk met vaste tussenpozen.

Het proces der bewustwording, zoals de mens door kan maken, wanneer hij zoekt naar lichtende kracht, impliceert iets wat men op aarde inwijding pleegt te noemen. Inwijding geschiedt in de volgende fase :

1. het erkennen van het probleem
2. het ontleden van het probleem, zodat het zijn antwoord in zich draagt

3. uit dit antwoord erkennen van een nieuw probleem dat daad-mogelijkheden uit de oude oplossing in stand latende, ge-lijktijdig weer in zijn beantwoording een uitbreiding daar-van mogelijk maakt.

De mens groeit van wereld tot wereld, maar al deze werelden blijven met elkaar verbonden en vereend. Vb.: Wanneer ik tijdens een inwijdingsperiode een zekere beheersing over de stof verkrijg en gelijktijdig mij van één of meer geestelijke sferen bewust word, zullen deze tesamen voor mij één geheel vormen. Ik zal in al deze werelden gelijkelijk kunnen werken. Daarvoor gebruik ik het voertuig dat ik in die werelden bezit. Bij deze inwijdingen zijn vaak verder belangrijk: juiste sfeer en juiste plechtigheden. Daarom zal men bij voorkeur, wanneer men in-wijding zoekt, en bepaalde geestelijke krachten binnen een in-wijdingssfeer wil manifesteren, overgaan tot het vormen van juiste rituelen. Let wel, een ritueel wordt door het ik gevormd het is niet gebonden aan een vaste of oude maatstaf. De gewoon-ten van het ik kunnen echter doen grijpen naar een aanpassing bij een bestaande vaste maatstaf.

Elk ritueel zal dienen te bestaan uit voor alle zintuigen va de stoffelijke mens kenbare uitingen. Daarom is het verstandig er bij te betrekken zowel woord, gebaar, handeling, tastzin, alsook de geestelijke waarden. Het ritueel zal zo worden gesteld dat, terwijl het zo weinig mogelijk strijd in de mens veroorzaakt het voor hem een zo intens mogelijk opgaan in het ritueel moge-lijk maakt.

Het is vaak goed, bij het volbrengen van een ritueel, over te gaan tot lezing van één of meer belangrijke lessen, leringen of openbaringen die ergens eens ter wereld ontvangen werden en voor het ik bijzonder treffend zijn. Bij voorkeur herhaalt men voortdurend dezelfde gedeelten of doet men in opeenvolgende plechtigheden deze delen aansluiten. Gebruik zoveel mogelijk vaste openings- en sluitingsformules. Het daarvoor stichten van een directe kerk of tempel is natuurlijk niet noodzakelijk, maar voor degenen die een bepaalde inwijding zoeken is het beschikken over een zg. tempelvertrek toch vaak belangrijk. In een dergelijk klein vertrek - want meestal moet het besloten zijn - kan men de juiste sfeer aankweken. Indien een gewijde sfeer bestaat is zij bevorderlijk voor verdere inwijding, ver-groting van inzicht.

Uitdrukking van hetgeen in ons leeft en in ons werkzaam is, is op vele wijzen mogelijk. Wij dienen echter ons te realiseren dat voor de doorsneemens een stoffelijke uiting en een innerlijk bewustzijn gepaard dienen te gaan, wil een volle realisatie ook in het stoffelijk voertuig mogelijk zijn.

Wen u aan om met bepaalde, desnoods onopvallende gebaren of handelingen, innerlijke instelling en wil tot verwerkelijkheid te uiten. U kunt met deze kleine rituelen, die u elke dag weer kunt volbrengen, voor u zelf de juiste sfeer en inhoud scheppen. Ga uit van vaste gewoonten, zover het betreft uw instelling op de geest. Ofschoon gewoontevorming over het algemeen verwerpelijk is, kan zij, in beperkte mate, behulpzaam zijn om voorlopig snel juiste inwijdingen en contacten te verkrijgen.

Lering kan altijd verkregen worden indien wij niet redeneren en niet van ons zelf uit trachten te verklaren of uit te leggen maar ons openstellende, de vraag automatisch beantwoorden, het probleem automatisch hernieuwd bezien. Wanneer de mens nl. de bewustgeleide delen van zijn denken uitschakelt, kan hij ook binnen zijn hersenen een groot gedeelte van geestelijke werking en waarheden bevatten. Gebruik maken hiervan betekent zowel eigen esoterisch als magisch vermogen vergroten, eigen begaafdheden en gevoeligheden verscherpen. Daarmee wil ik het eerste gedeelte van mijn betoog nu besluiten. Indien u daarover een bepaalde vraag wenst te stellen of op een bepaald punt nadere inlichtingen verlangt, wil ik deze gaarne geven.

Vraag

Ik zou graag iets verder weten over de rituelen, die klein rituelen die U aanhaalt.

Antwoord

Neemt u een voorbeeld uit uw eigen omgeving. Wanneer vele mensen iets ontmoeten waarvoor zij zich beschermen willen, slaat zij een kruis. Dit is een klein ritueel. Wanneer we in het Oosten op een bepaalde wijze iets willen uiten zullen we heel vaak gebruik maken van een moedra, een op zichzelf vaak niet eens opvallende handhouding. Wanneer ik er u hi een overdreven toon, is dit alleen om duidelijk te maken dat hier dus inderdaad sprake is van een gebaar. Onze ritueel kan ook bestaan in het uit een zak of tas nemen van een voorwerp en het verplaatsen naar elders. Deze handelingen zijn klein en kunnen onopvallend worden uitgevoerd. Toch kunnen zij, omdat zij gekoppeld zijn aan een bepaald denken, een bepaalde concentratie en innerlijke afstemming, op de duur voor ons de werkingen van deze instelling, de sfeer waarop wij dus beroep doen ons eigen bereiken en geestelijke mogelijkheid gemakkelijk manifesteren.

Vraag

U sprak daar net over het opwekken van het slangenvuur dat tot aan de schouderhoogte mocht gebeuren. Zou het mogelijk zijn daar iets meer over te zeggen? Hoe het kan opgewekt worden tot aan die hoogte?

Antwoord

Dit is een vraag waarvan het antwoord in concentratie ontstaat. Wanneer men in zichzelf op de juiste wijze ervaart of wel op de juiste wijze handelt, ontstaat het opstijgen van het slangenvuur. Indien dit beseft wordt, stijgt het vanzelf verder. Uiteenzettingen die daar op wijzen hoe dat precies gebruikt kan worden, zullen wij voorlopig liever niet geven. Experimenten daarmee zouden gevaarlijk zijn, maar gezien hetgeen reeds gebracht is, is het mogelijk dat dit slangenvuur dus inderdaad werkzaam is. Het was daarom noodzakelijk er op te wijzen dat het voor de leek niet verder mag stijgen dan de schouderbladen, zodat geen gevaar ontstaat door een te grote werking en terrein van denkvermogen en eventuele uittreding, waarbij men zich niet kan redden. Dit was dus eerder een beperkende bepaling als waarschuwing, dan een poging u nu reeds het gehele gebruik daarvan te leren.

Dan vrienden wil ik een tweede deel aan mijn les toevoegen. Het eerste was compact en, naar mijn inzicht, misschien niet naar het uwe, praktisch. Maar kan er ooit iets bestaan dat praktisch is, wat niet gepaard gaat met inzicht en wijsheid? Daarom wil ik u in dit tweede deel van deze bijeenkomst trachten iets van het denken naar kennen in mij weer te geven dat ik voor mijzelf als wijsheid beschouw.

Alles is een trillende essence.....Alles is voortdurend werkzaam.....Niets rond mij is rust.....In mij kan rust alleen gevonden worden, indien ik in mij een evenwicht schep..... Nu kan ik een evenwicht bereiken door het verschuiven van waarde. Ik dien in mijzelf eigen innerlijk beseft en innerlijke waarde voortdurend samen te vatten tot zij, evenwichtig geworden, het totaal van mijn leven, mijn problemen en kwalen enerzijds, mijn licht en beseft, mijn begeren anderzijds, in balans brengen.

De vraag "Hoe breng ik in balans?" kan alleen beantwoord worden door: Zie wat gij zijt.....Werk met u zelve..... Werk van uit u zelve..... Want slechts wie begint aan een taak, heeft de mogelijkheid haar te erkennen, te beseffen wat zij inhoudt, en haar te voltooien.

Wij, met ons beperkt begrip, ons beperkt stijgen naar het Hogere, kunnen de Allerhoogste Krachten niet beantwoorden. Ook kunnen wij niet beseffen hoe Zij zijn, hoe Zij leven. De wijze beseft dit en hij zal zichzelf geen vragen stellen die het Hogere betreffen, vóór hij de vragen die hemzelf betreffen, beantwoord heeft. Hij gaat van wereld tot wereld en van sfeer tot sfeer.

De ervaring leert dat ons wezen een voortdurende kringloop doormaakt, afdalend tot het diepste, stijgend tot het Hoogste, bewust slechts op enkele delen van zijn weg, steeds weer deze herhalend. Waar wij bewust zijn, moeten wij ons ook allereerst

dan ook bewust zijn van ons wezen, ons wezen dat wij in een weg niet kunnen beschrijven, maar dat wij op dit ogenblik kunnen kennen.

Om jezelf te kennen dien je allereerst te ontkennen dat er dingen bestaan die edel of verwerpelijk zijn, want anders tracht je edel te zijn en het verwerpelijke van je af te werpen. Zeg dat al wat bestaat en leeft goed is, wanneer het je voert tot het doel en deel is van je weg en erken al wat in je leeft. Vraag je niet af waarheen je gaat. Vraag je af hoe je gaat op dit ogenblik. Zo weet je wat je beweegt, wat je voortstuwt en uit dit voortgestuwd zijn ervaar je dan ook de werkelijkheid waardoor je eens de weg volledig zult kunnen kennen, het bewustzijn in je dragen van het laagste, zowel als het Hoogste. Geen wezen kan eenzijdig zijn. Wie mens is en leeft in de vaste materie, kent als tegenstelling de vluchtigheid en vrijheid der gedachten. Wie leeft in het Hoogste Licht, kan het slechts beseffen indien zijn wezen het dichtste duister aanschouwd heeft en aanschouwen kan. Wij moeten alle dingen erkennen, beseffen en ook beleven, maar wij moeten in ons zelve kiezen voor dat wat goed is, naar ons huidig bewustzijn en volgens ons huidig deel van het pad.

Het is een dwaas die oordeelt over anderen aan de hand van zich zelve. Het is een wijze die anderen tracht te helpen aan de hand van de tekortkomingen die hij in zich zelf erkent. Niet de wereld moet u dragen, doch gij moet de wereld dragen. Want de wereld die gij ziet is deel van uw pad; het is uw werkelijkheid. Wanneer gij uw wereld draagt, draagt de kracht waaruit gij bestaat, u. Heilie is rond ons de lichtende kracht die ons dragen kan over geheel het pad, bewust of niet bewust. Zij is de adem van ons zijn, ons leven. Zo nu als de adem van het groot-lichtende voor onze ziel en onze geest de grote kracht zijn, zo is de menselijke adem voor ons de grote kracht. Wij zoeken het licht onvervormd en zuiver in ons op te nemen. Laat ons ook zo, vrijelijk en toch beheerst, de lucht die het lichaam vergt, tot ons nemen, want wanneer het levensrythme van het lichaam beantwoordt aan het rythme van de geest, is het bewustzijn reeds ten halve geboren. Wanneer de stromen van het lichaam en de stromen van de geest parallel gaan, is de beheersing van geest en stof geboren.

Onze weg is niet die van een slaaf, wij zijn vrij om te erkennen of niet te erkennen. Wij mogen delen van de weg overslaan indien wij willen. Wij zijn vrije wezens, maar onze vrijheid kan alleen werkelijk gerealiseerd worden, indien wij beseffen dat wij niet slechts zijn het bewustzijn dat zich spoedt langs de weg, maar de weg zelve. Dit kunnen wij alleen beseffen indien alle waarden en punten van de weg voor ons gelijkkelijk kenbaar zijn. De bewuste leeft in alle werelden, niet in één. De bewuste erkent al het zijnde, niet slechts zichzelf.

De bewuste erkent de scheppende kracht en wil in haar volmaakt-
heid en hij handelt niet dat hij beseft dat de scheppende kracht
zijn wezen is, maar het wezen van al het zijnde. De beperkte
die zijn bewustzijn uitbreidt echter, zoekt zoveel mogelijk
punten van eigen levensweg te ontmoeten. Niemand kan ontmoeten
dat wat niet in hem leeft. Niemand kan bereiken dat wat niet
deel is van zijn weg.

Maar voor ons allen voert de weg door alle sferen, door alle
werelden, door groot licht, het hoogste licht, en duister.
Omdat dit het geval is, zullen wij in elk van die werelden kunnen
leven, in elk van die werelden van uit ons persoonlijk vermogen
kunnen handelen en werken.
Laat ons dan werken uit het totaal van onze werelden en niet uit
de beperking van het heden.

Laat ons zeggen : Ik ben één, één en onbegrensd, niet
gebroken door dood of bewustzijn is mijn wezen, cirkelgang tussen
de uitersten der openbaring, het lichtende en het duistere.
In al deze dingen ben ik, in al deze dingen erken ik mij zelve.
Uit al deze dingen wil ik bestaan en leven. En al deze krachten
wil ik openbaren om zo in het heden mij te scheppen het bewust-
zijn van dat wat voor mij is de bron van het leven, het licht.....

Er was een vriend die zeide : Wie is wijs ? Maar degeen
tot wie hij het zeide, meende dat hij kennis bedoelde. Hij ging
heen en hij vond geen wijsheid. De vriend werd priester en hij
ging tot de priesters en hij zeide : Weest wijs. Zij meenden
dat hij hun God bedoelde. Zij verzonken in meditatie en hij
beroeerde hen niet. En wijsheid vonden zij niet. Toen trok deze
vriend en priester zich terug. In de eenzaamheid der bergen sprak
hij tot zich zelve : "Wees wijs". en hij leefde in de adem
van de wind, de hoogte van de bergen, de diepten van de zeeën
En hij zeide : "Ziet, ik ben". En hij keerde tot de priesters
en hij zeide hen : "Leef uw God en overdenk Hem niet slechts."
En hij ging verder en hij sprak tot hem die kennis zocht :
"Slechts kennis die past in het geheel van al wat rond u bestaat,
kan tot wijsheid voeren. Laat uw wezen één geheel zijn.
Verbreek de compartimenten waarin gij uw wezen hebt onderverdeeld
en geïsoleerd en laat dit geheel spreken".

En ziet, voor de priester en voor de vriend kwamen wijsheid
voort, uit het besef dat zij zo gewonnen hadden. Want wij die
bidden tot God, wij kunnen Hem slechts beleven, indien wij Zijn
Wezen verbeelden, indien wij in handeling en wezen trachten Zijn
evenbeeld te zijn. Wij die kennis vergaren, wij kunnen slechts
wijsheid vinden indien wij beseffen dat onze kennis het vast-
stellen is van kleine punten in de zee van het onbegrepene
waaruit wij bestaan.

Daarom zeg ik u : streeft, zo gij wilt en bereikt, zo gij wilt, en ga uw eigen weg, maar ga haar ten volle en vergeet nimmer dat niets gescheiden is, dat weten en kennis, dat begrip en wijsheid leven zijn en slechts als het levende mogen worden erkend, dat God leven is en slechts in het levende kan zijn geopenbaard uit ons en door ons of rond ons.

Wie deze dingen weet, beleeft zijn weg, hij kent zich zelve. Hij is meester geworden van de schijn, van de begoocheling en de onwerkelijkheid, omdat hij de essence der dingen in zich draagt en slechts beantwoordt wat waarheid is.

Dat wat in mij leeft, vrienden, is voor mij wijsheid en dit wat in mij leeft is voor mij kracht.

Wanneer de vloed, die mijn weg is en mijn wezen is, voor een ogenblik de uwe ontmoet, dan is dit omdat wij behoren tot een werkelijkheid die wij misschien nog niet geheel beseffen. Daarom beëindig ik mijn les, mijn lering, maar niet zonder de kracht, die is mijn weg en uw weg en werkelijkheid, voor een kort ogenblik, van uit mijn bewustzijn te doen delen door ons allen.

Ik wens u, broeders, zusters, dat ons streven ons moge voeren tot die waarheid waarin de beperkte verschijnselen plaats maken voor bewuste erkenning.

Goeden avond.